

Een uitgave van Vereniging de Alternatieve Garage 't Eendeëi
Bezoek en correspondentieadres: Van Helmontstraat 11-13,
3029 AA Rotterdam NL

Port Betaald

verschijnt 4 keer per jaar

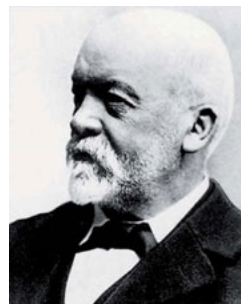
44e jaargang nummer 3

't Eendeëi

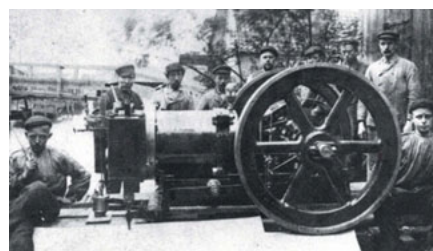
Zomer
2019

Je hebt weer een verse Ei-krant in handen. Vind je ook dat ie zo lekker ruikt?
In deze Ei-krant alles over de eerste 100 dagen van onze nieuwe
evenementencoördinator en hoe je zelf iets kunt galvaniseren.
Verder lees je hoe spannend de cursus motorrevisie is en hoe leuk het is als het
motortje uiteindelijk weer lekker loopt. Ook nog iets over een krul in een deur en
over onze nieuwe box-aanwinst, een fuseepers. Kortom, van alles wat.

August Otto >

Een op petroleum lopende Ottomotor van de Nijmeegse firma Honig uit 1912, gebruikt in hun stijsfabriek.

6 april was er de ALV. Gelukkig waren er 19 leden aanwezig om mee te denken met het bestuur. Fijn om te zien dat leden geïnteresseerd zijn in het wel en wee van hun vereniging, want jullie weten het: Samen zijn we Ei.

Afgelopen Citromobile was het reuze gezellig op de Ei stand. Onder heuse nieuwe parasols werd de koffie geschonken, Ei-postkaarten konden worden gekocht en vanaf de Ei-stand kon iedereen de beurs bezoeken. Heel wat leden hebben de gezellige Ei-stand bezocht! Natuurlijk ook een "dank je wel" aan allen die mee hebben gereden in de traditionele Wielewaalrit. Het blijft ieder jaar hartverwarmend om te zien dat de Wielewaalbewoners zo veel plezier beleven aan deze Rotterdamse rit. Ook een "dank je wel" aan de 20 klussers die op de nationale klusdag op 11 mei hard hebben gewerkt. 't Ei was behoorlijk vervuild geraakt en gelukkig is nu alles weer spic en span.

Er is heel wat geschilderd, opgeruimd, geschrobd, gepoetst en gerepareerd. Mooi om te zien dat we met elkaar op zo'n dag veel gedaan krijgen onder het genot van koffie, tompouces en lunch.

Graag even aandacht voor onze Ei-mail. Regelmatig verschijnt er een digitale nieuwsbrief. Als je deze nog nooit hebt ontvangen of je mail-adres is veranderd... Laat het even weten aan: nieuwsbrief@eendeei.nl. Je wordt dan opgenomen in het bestand en krijg je ook tussentijds nieuws vanuit de club!

We krijgen natuurlijk ook wel eens vragen van leden over de boxhuur of cursussen of.... je kan het zo gek niet bedenken, maar in 9 van de 10 keer staat alle Ei-informatie op onze site. Mocht je iets missen, laat het maar weten, dan zetten we het er gewoon bij!

We horen dat er al afspraken worden gemaakt door leden om een mooie tocht te maken naar Kroatië. Zoals je weet kunnen 2CV-liefhebbers hun zomervakantie 2019 plannen: het autocircuit van Samobor in Kroatië is van 24 juli t/m 29 juli hun bestemming. Veel plezier met de rit ernaartoe en natuurlijk ook in Kroatië!

Voor meer informatie: www.2cv.hr/en/

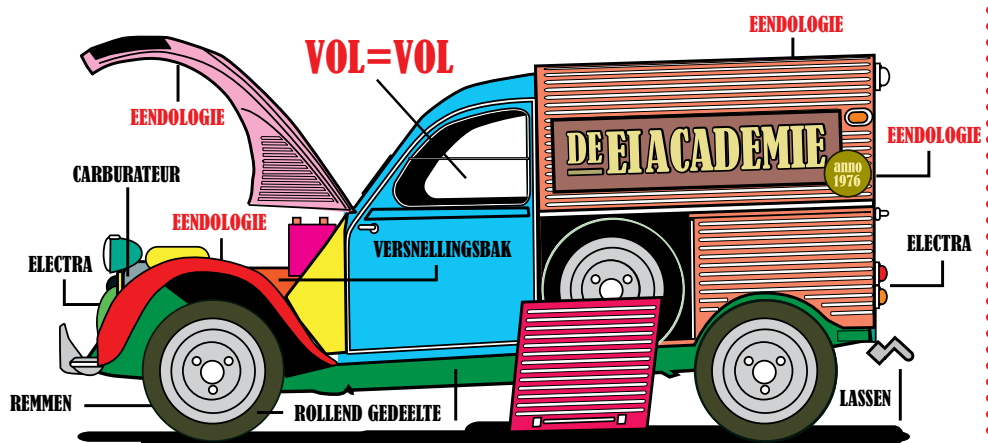
Inmiddels staat de zomer voor de deur. Langs deze weg wil het bestuur iedereen een fijne zomer toewensen met natuurlijk veel fijne eend-kilometers. Namens het bestuur, Paul Otto

De Ottomotor

De Duitse pionier Nikolaus August Otto (1832-1891) ontwikkelde een verbrandingsmotor die werd aangedreven door gasoline. Deze motor werkte matig, maar toch richtte hij in 1864, samen met zijn partner Carl Eugen Langen, in het plaatsje Deutz de allereerste motorfabriek op om hem te bouwen.

In 1867 bouwden Otto en Langen een atmosferische gasmotor, de flugkolbenmotor. Dit was een voorloper van de uiteindelijke viertaktmotor. In deze motor wordt door de ontploffingsenergie een zuiger omhoog geslingerd. Als deze weer naar beneden komt, drijft hij een tandrad aan dat de energie overdraagt op een as. Deze motor werkte al beter en baarde opzien op de Wereldtentoonstelling in Parijs van dat jaar.

In 1876 bereikt Otto tenslotte de definitieve doorbraak. Toen kwam hij tot de viertaktmotor die het prototype zou worden voor alle latere verbrandingsmotoren. Deze kwam bekend te staan als de ottomotor. Het voordeel dat deze motor op zijn voorgangers had, was dat hij de brandstof op een efficiëntere manier in de cilinder wist te verbranden.

Er is nog plek op de basiscursus Eendologie in september

Voor onze basiscursus Eendologie, die start op 7 september, is er nog ruimte voor aanmeldingen. Een must voor alle 2CV liefhebbers: Zelf leren om je 2CV te onderhouden...van kleppen stellen tot koetsonderhoud en van olie wisselen tot je elektro-sores op te lossen. Aanmelden kan via onze site: www.eendeei.nl/?page_id=968

Iedereen kan voor deze cursus inschrijven, je hoeft geen lid te zijn van 't Ei.

11 mei: Klusdag op 't Eendeei. Volgende Klusdag: 5 oktober

Operatie Nachtvlicht Driftkikkers Anonymous

Met de nodige zelfgenoegzaamheid boekte ik dit afgelopen jaar wederom 2 equipes voor Operatie Nachtvlicht. Na jarenlange mededinging zonder prijzenswaardig resultaat, hadden Vader en jongste zoon toen al reeds 2 jaar achtereenvolgende prijzen meegesleept naar hun Man Cave. De andere equipe uit huize Ostheimer in deerniswekkende toestand achterlatend. Met in gedachten de verwachting van nogmaals zo'n feest, was de overboeking van een slordige 120 euro helemaal geen probleem.

Verstandig om verstek te laten gaan

Maar zoals dat wel vaker gaat, kan de stemming zo maar omslaan. En, zoals een heel wijze vriendin het eens omschreef, 'als willen moeten is geworden', dan is iets waar je zin in had, getransformeerd naar iets waar je een soort van tegenop ziet. Zo ook deze Operatie Nachtvlicht. Ik heb vanaf januari op het werk een andere functie en om het hoofd boven water te houden ben ik koppie onder gegaan in werkdagen van 12+ uren. Na 3 maanden in zo'n festijn, was de batterij nog voor de nachtelijke puzzeltocht leeg. Mijn zelfgenoegzaamheid vertoont haarscheurtes ter grootte van de Grand Canyon, maar zoals dat mij gewoon is, zet ik toch door, terwijl het verstandig was geweest om dit afgelopen jaar toch maar verstek te laten gaan.

Partijdige organisatie?

Terwijl we naar Zoetermeer rijden om ons te laven aan den dis, druk ik met de besteelende en andere weggebruiker gewoon van de weg. Gelukkig zonder andere dan ego-schade, maar de toon was gezet. Dat kreeg direct na de dis een vervolg als de organisatie de concurrerende equipe, die deerniswekkende losers, bijna aan het begin van de avond laat vertrekken. En dat met de mededeling 'dan hebben jullie een kans om te winnen'. Ik wil bij deze formeel protest aantekenen bij het bestuur van 't Ei. Het kan toch niet zijn dat de organisatie probeert om het toch al wankel evenwicht binnen de echtvereniging in huize Ostheimer, te beïnvloeden. En als er dan toch partij betrokken moet worden, dan graag mijn partij!

Hete thee

Maar anyway, met een kunstmatig gecreëerde achterstand op mijn gade en zoon Jochem, stiefelen zoon Sander en ik langs afslagen en vragen. En hoewel we langzaam aan inlopen, dat kan niet anders want wij zijn natuurlijk het beste team, komt de al weken onderdrukte vermoeidheid zijn opwachting maken. En hoewel normaliter een paar flinke koppen thee mijn gemoed oppeppen, is er deze avond geen redding. Zeker niet als in Wassenaar, ter hoogte van de herberg, de zojuist ingeschonken thee gehoor geeft aan de lokroep van de vrijheid en de gevangenis van het kopje vervuld voor de gastvrijheid van mijn bovenbenen. Waar ik normaal, en na jarenlange zen beoefening, een gepast onthechte reactie ten tonele weet te voeren, is het vanavond het monster van Frankenstein dat de regie voert. Als reactie op de warme streling van hete thee

die mijn spijkerbroek verkent, geeft ik in blinde woede de versnellingspook een oplawaai waar Cassius Clay van knock-out zou zijn gegaan.

Tja, filosofisch gezien is het goed dat ook zonen zien dat de vader wat "anger management issues" heeft. Mits goed uitgelegd en besproken, zou dat kunnen uitgroeien tot een pedagogisch voorbeeld van hoe het niet moet. Die uitleg heeft even tot de dag erna moeten wachten.....

Over de snelweg gesleurd

Hoe dan ook, na de lichte beroering van de pook schiet de versnellingsbak direct de vertraging in. En er rest mij nog slechts de eerste versnelling en de achteruit, verder kon ik roeren met de pook wat ik wilde, maar er was verder niets meer....Gelukkig was daar het bezemwagen team, dat ons met triangel en Xantia flux naar 't Ei recupereerde. En daar zit je dan, terwijl we onderweg waren om voor de derde keer ons concurrerende team op hun nummer te zetten, worden we nu met ruim 100 km/uur over de snelweg gesleurd. Ik moet zeggen dat het een soort van angstige gewaarwording is om op minder dan een meter afstand van je voorganger over velden en snelwegen gesleurd te worden. Maar ja, eigen schuld dikke bult. Moet je maar beter luisteren naar je vermoeide lijf.

Als de bak kapot is.....

En dan, nadat zij (de Eend) drie weken op 't Ei heeft gebivakkeerd kom ik met haar (de echtgenote) maar even kijken of er nog iets te redden is. Met een diep gevoel van onbehagen beginnen we met het verwijderen van het versnellingsbakdeksel. En, er moet me van het hart dat ik in 2010 de cursus versnellingsbak revisie gedaan heb met als persoonlijke conclusie : als de bak kapot is doe het dan niet zelf. Maar ja, ik kan dit toch niet door een ander laten repareren. Want dan moet ik een soort van uitleggen hoe ik me misdragen heb. Gelukkig is 't Ei, 't Ei. En er zijn diverse mensen die hun mening en steun aanbieden. Dus met dank aan Arnold, Roel, Frans, Evert en Frits wordt de schakelpook vervangen zonder positief resultaat. Dan maar verder gezocht en het deksel van de bak verwijderd. Wel even oppassen voor wegspringende veren. Helaas wordt ook hier geen duidelijke diagnose gesteld. Geen van de aanwezige ervarings-ondeskundigen zien iets wat kapot lijkt te zijn. En terwijl de gezelligheid grootse hoogten bereikt, laat dat maar aan Wilma over, komen we tot de conclusie dat er mogelijk niets kapot is. En, om de wazigheid van onze diagnostische vermogens te benadrukken, suggereert Frits na enig handmatig manipulatie van de schakelstangen (de truc met de schroevendraaier), dat het probleem opgelost zou kunnen zijn als we de deksel er gewoon weer op zetten.

Een niet bestaand probleem opgelost?

Dat laat ik me geen tweemaal zeggen en in een mum van tijd zit het deksel weer op die doos van Pandora. Met een schietgebedje neem ik stilzwijgend plaats in de auto, en ervaar dat alle versnellingen weer bereikbaar zijn. Als dat ook met draaiende motor het geval is, verblijd ik

mezelf met een proefrit. Hoewel er driftig gespeeld wordt of het probleem werkelijk is opgelost, mogen we van Frits alleen vaststellen dat de versnellingsbak nu weer correct functioneert. Omdat we geen probleem gevonden hebben weten we niet zeker of er iets is opgelost. Ja, dit is filosofie van academisch niveau, en dat allemaal gratis ende voor niets beschikbaar op 't Ei.

Volgens Evert had zij, mijn besteelende, alleen wat liefdevolle aandacht nodig. In stilte denk ik aan het Cassius Clay-moment waarop het euvel zich openbaarde en voel me een soort van zeker dat er gewoon iets scheef is komen te zitten, wat door demontage en montage van het deksel deksel nu weer goed zit.

Pffftttt, hoewel ik mij diep schaam voor de gepleegde mishandeling van mijn geliefd voertuig, voel ik ook enige loutering door bovenstaande bekentenis. Het bestaat in Nederland niet, maar eigenlijk zou ik aandacht nodig hebben van een sponsor van de DA (Driftkikkers Anonymous), de lijfclub van Louis de Funes.

Zie je op 't Ei.

Jurgen Ostheimer

PS. Bovenstaande stuk gaat over Operatie Nachtvlicht van 2018, en heeft een jaar lang op mijn digitale bureau geslingerd. Maar het doorslaggevende argument om toch te publiceren komt vanuit de wetenschap dat een gepubliceerd document grotere opvoedkundige waarde heeft dan een verzameling nullen en éénen. Ik kan nu nog slechts hopen dat het niet als nul wordt ontvangen.

Simone van Gennip-Bekema:

Simone van Gennip-Bekema: Mijn eerste 100 dagen als evenement

Ze zeggen dat de eerste honderd dagen cruciaal zijn voor een nieuwe Amerikaanse president. Niet dat ik me daar mee wil vergelijken, maar het leek me wel een leuke invalshoek. In tegenstelling tot een Amerikaanse president, kun je bij 't Ei wél een hoop bereiken in 100 dagen. Nou ja, misschien iets meer dan 100 dagen, maar een kniesoor die daar op let. Wat hebben we allemaal gedaan?

Operatie Nachtlucht

Het begon allemaal met Operatie Nachtlucht. Super spannend, want het is zo'n beetje het meest populaire evenement van het jaar. No pressure dus! Gelukkig had ik de hulp van een goed team en Pieter op stand-by. Op zaterdag 30 maart verzamelden zo'n 40 Eenden en aanverwante A-types zich bij het restaurant. Na een vrij uitgebreide maaltijd (3 gangen maar liefst!) gingen de eerste Eenden van start. Sommigen gingen bij de start al gelijk de verkeerde kant op, dus volgend jaar zetten we een bordje met 'start' of zoiets. Het moet natuurlijk wel leuk blijven. Ik vond het een erg leuk gezicht om al die Eenden te zien vertrekken. Nadat de laatste weg was vertrok ik samen met mijn man in de bezemwagen. Geen Eend. Zelfs geen Citroën, maar een super functionele Skoda Superb mét trekhaak. Handig, want we hadden de autoambulance van 't Ei meegenomen. Je weet maar nooit. De ironie wil dat de verlichting van de autoambulance eerst gerepareerd moest worden. Op de parkeerplaats van het restaurant. Gelukkig was dat het enige en konden we hem aan het eind van de avond onverrichterzake terugbrengen naar 't Ei. Ik weet niet wie meer lol heeft beleefd aan de tocht, de deelnemers of wij in de bezemwagen. Met een bakkie koffie kijken wie er

wel of niet verkeerd reed en soms een kleine aanwijzing hier en daar geven. Even werden we door Angelina voor een stal-ker aangezien, omdat we de hele tijd achter haar aan reden.

Aan het eind van de avond was iedereen weer veilig teruggekeerd op 't Ei en werden onder het genot van een drankje diverse prijzen uitgereikt.

Al met al een superleuke avond en ondanks de aanvankelijke 'gaat alles wel goed' paniek, heb ik er zelf ook erg van genoten. Ik zou zeggen, op naar de volgende!

CitroMobile

Dat was dus CitroMobile. Nog zo'n icoon! En dan was het ook nog eens het honderdjarig bestaan van Citroën. Speciaal voor die gelegenheid heeft onze eigen Jim een set fantastische ansichtkaarten ontworpen. Mocht je die gemist hebben op de stand, je kunt ze ook bij de bar kopen. Zoals gewoonlijk stonden we met de andere Eendenclubs gezusterlijk naast elkaar. We wilden de gezellige, ongedwongen

sfeer van 't Ei laten zien op de stand, dus togen we met biertafel, banken, fris, knab-bels én gloednieuwe parasols naar Vijfhuizen. De parasols waren wederom door Jim ontworpen en ik zou ze zo in mijn tuin zetten. Super leuk! Het was behoorlijk druk en gezellig aan de biertafel. Er zijn veel leden komen buurten en dat was nu nét de bedoeling. Missie geslaagd!

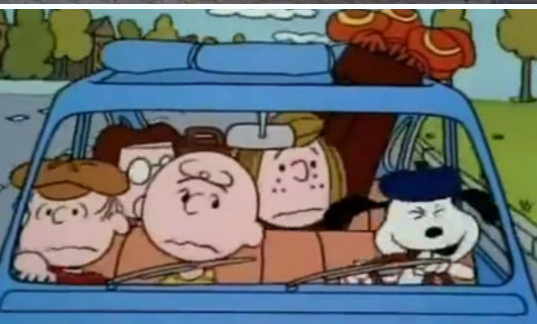
De Wielewaalrit

Ik had de spullen van CitroMobile nog maar net uitgepakt of het volgende venement diende zich aan. Onze jaarlijkse toertocht met de bewoners van de Wielewaal. Voor wie hier nog niet bekend mee is, hier wonen mensen met een beperking, lichamelijk of verstandelijk of allebei. Zij kijken altijd erg uit naar de rit en hebben het er al dagen over. "Wanneer komen de autootjes?". Aanvankelijk leken we te weinig Eenden voor het aantal bewoners te hebben, maar na extra veel oproepjes van Jan N. en mijzelf is het tóch gelukt. Mocht je je gespannd voelen, bij deze alsnog onze excuses!

< Eendeëi ansichtkaarten

encoördinator

Dieke en Jan N. hadden een ontzettend leuke tocht uitgezet. Langs de Rotte. Heel rustiek. De stad leek mijlenver achter ons te liggen. We hebben onderweg gepicknickt onder de bomen en nadat iedereen zijn sap en chips op had, was het tijd om verder te gaan. Via

een grote omweg weer terug naar de Wielewaal. Daar werden alle bestuurders getraakteerd op wat lekkers en een leuke attentie die gemaakt was door de bewoners. Volgens mij hoeft je alleen maar naar de vrolijke gezichten

op de foto's (zie ook de website) te kijken om te zien dat iedereen erg genoten heeft. Super dankbaar werk om te doen!

Resumerend, de eerste 100 dagen vlogen letterlijk voorbij! En ik weet dat er door verenigingen veel geklaagd wordt over het tekort aan vrijwilligers, maar dan zijn ze nog niet bij 't Ei geweest. Het mag duidelijk zijn dat je dit soort evenementen niet in je uppie kunt organiseren en ik heb bij alle activiteiten ontzettend veel hulp gehad. Vaak zelfs spontaan aangeboden.

Bij deze vanuit de evenementencommissie nog een bedankje voor Jan B. Anton, Peter, Angelina, Jim, Dieke, Jan N. en natuurlijk Pieter en Paul waar ik met al m'n vragen terecht kon.

Mocht je zin hebben om ook een keer mee te helpen? Kijk even in het overzicht welke evenementen er nog aan komen, kies er eentje uit en neem contact met me op via evenementen@eendeei.nl.

Tot op het volgende
evenement!

Simone van Gennip

< Tijdens de Wielewaalrit

Evenementenkalender

Ei activiteiten

Zinderende Zomertoer op Zondag Zeven (7) juli

Op zondag 7 juli organiseren we de Zinderende Zomertoer om de start van de vakantie te vieren. Want wat is er leuker dan lekker in je eentje (of meer) in je Eendje te gaan toeren?

Deze toer is nieuw en daarom houden we het bewust redelijk simpel. Dus geen schildje, geen puzzeltocht, gewoon lekker rijden langs een mooie route.

We verzamelen om 12:00 uur bij Fort Asperen (bij Leerdam) en rijden dan via het Lek en Linge gebied terug naar Rotterdam. Daar sluiten we af met een BBQ. (keuze uit vlees, vega en kindermenu).

De kosten zijn €17,50 p.p. voor volwassenen en €10,- p.p. voor kinderen (t/m 12 jaar). Dit is inclusief een consumptie aan het begin en de BBQ.

Heb je zin om mee te gaan? Meld je dan via de mail (evenementen@eendeei.nl) aan. Er staat een officieel aanmeldformulier op de website: www.eendeei.nl/?page_id=5400

Gezamenlijke rit naar Samobor Eind juli

Ei-feest 14 september

Klusdag 5 oktober

Ei film 26 oktober

Bezoek aan automuseum oktober/november (nadere info volgt)

Andere activiteiten

Zuid-Limburgweekend (2cvclub.nl) 14 juli

100 jaar Citroën La Ferte-Vidame 18-21 juli

Rondrit 2cvclub.nl Naarden 11 augustus

2CV grenstreffen Buurse/Altstätt

100 jaar Citroën (Soestdijk) 24-25 augustus

Heistse Bokkerijdersmeeting 20-22 september

Heb je vragen? Mail me gerust op evenementen@eendeei.nl Simone van Gennip

Gezamenlijk naar Kroatië

Ga je naar de wereldmeeting in Kroatië en rijd je liever niet alleen?

Dan kun je mee met een groepje 2CV's van 't Eendeei en de EEEEC. (2CV-Club.NL heeft een eigen rit en vertrekt een week eerder). De opzet is hetzelfde als in 2015 bij de rit naar Polen. Deelname is gratis. Dat betekent wel dat je onderweg zelf je maaltijden en overnachtingen op de campings betaalt. We verzamelen op **vrijdag 26 juli om 09:30 uur bij ons clubhuis aan de Van Helmontstraat voor koffie en iets lekkers**. We vertrekken om 10:00 uur. De route gaat via de Elzas en het Zwarte Woud naar de Bodensee waar we de Duitse Alpenstrasse volgen om via Oostenrijk en Slovenië op dinsdag 30 juli in Samobor te arriveren.

Aanmelden is gewenst maar niet verplicht. (Je kan op het laatste moment besluiten om mee te doen). Aanmelden kan bij pgm.vogel@gmail.com.

Welkom bij de Slovenen

Met het onderstaande stukje nodigen de Slovenen ons uit om voorafgaand aan de wereldmeeting naar hen te komen.

Alle Citroënliefhebbers die naar de 2CV wereldmeeting in Kroatië gaan, zijn heel erg welkom op ons basiskamp in Slovenië. Stop en rust voor het laatste stukje van je reis. Ontmoet leden van de Citroënclub Slovenië, kom meer te weten over onze kandidaatstelling voor de 25th International Meeting of 2cvfriends in 2023 en laten we met z'n allen naar Kroatië gaan.

Het basiskamp is een kampeerterrein wat maar 2 km van de A2 (E70) snelweg af ligt en ook maar 1 uur rijden is vanaf de Oostenrijkse of Italiaanse grens. Het kampeerterrein is gelegen bij het stadswembad, genaamd Zlatipolz (Gouden Slak) en heeft alle benodigde infrastructuur - zwembad, heet water, een overdekt gebied (in geval van regen), drank, eten en levende muziek gedurende het weekend.

Worldmeeting Basecamp ZLATIPOLZ (Golden Snail) Mestno Kopalisce, Kopaliska ulica 25, 1294 Visnja Gora, Slovenija **27 t/m 30 juli 2019**

Kamperen is gratis. Slechts de toeristenbelasting (2,-) hoeft betaald te worden.

Welkom! Ellen Brocken

24-28 augustus: Honderd jaar Citroën op paleis Soestdijk

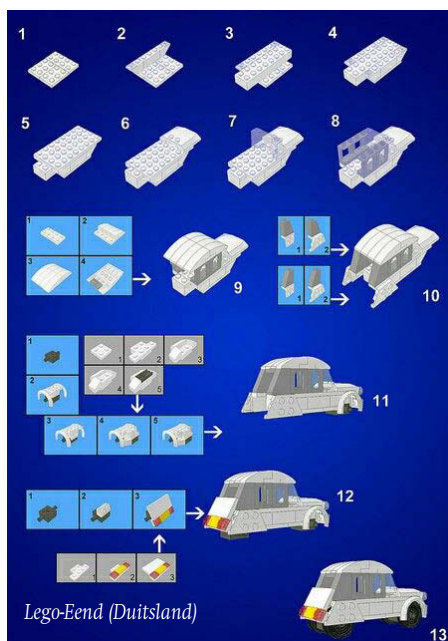
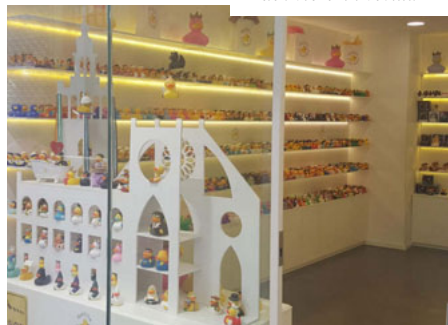
Citroën Nederland organiseert dit jaar de officiële viering van 100 jaar Citroën. Citroën sluit aan aan bij het Concours d'Elegance op paleis Soestdijk. Dit evenement vindt plaats op **24 en 25 augustus**. Er komt een afzonderlijke parkeerplaats voor Citroëns en een eigen Citroën concours d'elegance voor Citroëns. Een eigen tent voor Citroën en een tentoonstelling van 100 jaar Citroëns, waaronder de auto van Prins Bernhard, maken dit iets bijzonders. Bezoekers betalen normaal 19,50 entree en betalen ook voor de parking. Via een aanmeldcode kunnen Citroënridders een bezoekerspas bestellen voor 10,00. Ook het parkeren is gratis voor Citroëns. Via de website wordt bekend gemaakt hoe je aan de Citroën aanmeldcode kunt komen. afloop een drankje en een cadeautje voor de chauffeurs.

2CV AU-donuts in Spanje

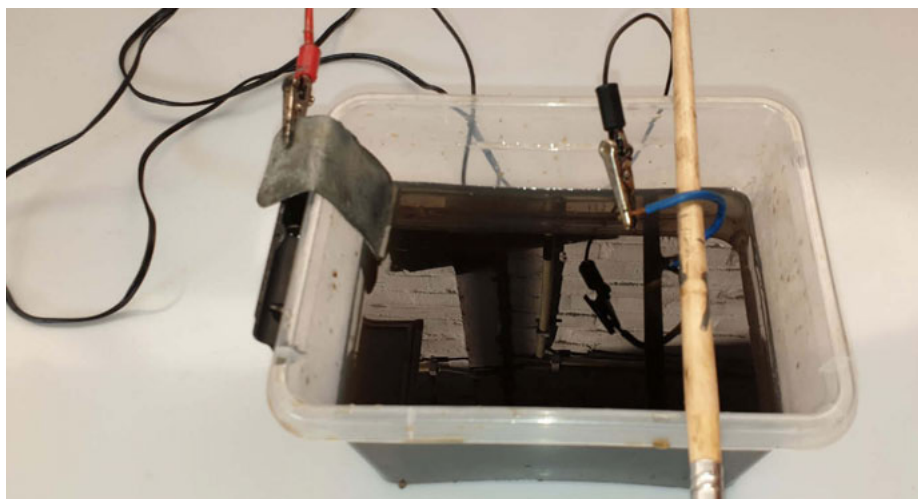

'Duck Store' in Sevilla

Lego-Eend (Duitsland)

Galvaniseren voor beginners

Wie zou het niet willen? Een 2cv die niet roest. Hiervoor is het galvaniseren uitgevonden. Het aanbrengen van een dun laagje zink op het roestgevoelige ijzer. Je brengt de koets van je eend weg en enkele weken later en 5000 euro lichter ben je eigenaar van een koets die niet meer roest. Nu nog de rest laten galvaniseren en je hebt in principe een eend voor de eeuwigheid. Helaas valt dit buiten mijn beschikbare budget. Ook haalt een volledig gegalvaniseerde eend in mijn ogen toch een beetje van de romantiek van het eendbezit weg. De nimmer aflatende strijd tegen de roestduivel heeft ook zo zijn charme.... Ooit heb ik eens op internet een stukje gelezen over 'doehetzelf-galvaniseren'. Omdat ik niet te beroerd ben voor een klein experiment heb ik geprobeerd of ik hiermee ook eend-onderdelen van een laagje zink kan voorzien. In dit stukje wil ik mijn ervaringen met de lezer van de Ei krant delen. Het leuke van dit proces is, dat je het kan uitvoeren met huis-, tuin- en keukenspullen.

Wat heb je nodig?

- 1 liter schoonmaakazijn 8% (geen keukenazijn, want dat is niet sterk genoeg)
- 100 gram keukenzout (goed voor de geleidbaarheid)
- 100 gram suiker (geen flauw idee waarom)
- Een oude oplader van een laptop (op de oplader die ik gebruik staat 12 V en 2,0 A)
- 2 krokodillenbekjes (een rode en een zwarte, te koop bij de elektronicawinkel voor een paar centen)
- Een paar strookjes zink (ooit gevonden in een Frans bos als onderdeel van een oude dakgoot)
- Een plastic bakje met een inhoud van 1,5 liter
- Een stevig stukje ijzer- of koperdraad (ik gebruik installatiedraad)

Als je deze spullen hebt verzameld, dan gooi je de azijn samen met het zout en de suiker in het plastic bakje en lost alles op. Zodra dit opgelost is, gooi je een strookje zink in de oplossing en laat je dit een nachtje staan. Intussen pak je de oude oplader, knipt de aansluitplug er af en soldeert aan de plus de rode en aan de min het zwarte krokodillenbekje. Vervolgens kies je een onderdeelje dat gegalvaniseerd moet worden. Met de opstelling die ik gebruik, kan je alleen kleine onderdelen galvaniseren, ter grootte van bijvoorbeeld een wielmoer. Het te galvaniseren onderdeel moet absoluut roest- en vetvrij zijn. Dus goed langs de staalborstel halen en daarna ontvetten met remmenreiniger, Dasty etc.

Dit was allemaal voorbereiding. Nu gaat het daadwerkelijk galvaniseren beginnen. Hang het onderdeel aan het koperdraad en dompel het onder in de azijn. Sluit het koperdraad aan op de min. Hang een strookje zink in de oplossing en sluit dit aan op de plus. Let er goed op dat de stroom via het krokodillenbekje, het draad, het werkstuk, de oplossing, het stukje zink en het krokodillenbekje gaat lopen. De krokodillenbekjes mogen de oplossing dus niet raken. En dan nu..... de oplader in het stopcontact en een paar minuten afwachten. Als het goed is, dan verschijnen er op het onderdeel kleine belletjes en ontstaat er langzaam een laagje zink. Na een minuutje of vijf kan de oplader weer uit het stopcontact en moet het onderdeel worden afgespoeld onder de kraan. Het onderdeel heeft nu een dofgrijze laagje zink en is beschermd tegen roest.

Disclaimer: voer de werkzaamheden buiten uit of in een goed geventileerde ruimte, alle werkzaamheden zijn voor eigen risico ('garantie tot de voordeur'). Afval moet worden weggebracht naar het gemeentelijk afvaldepot. Hans Wijers

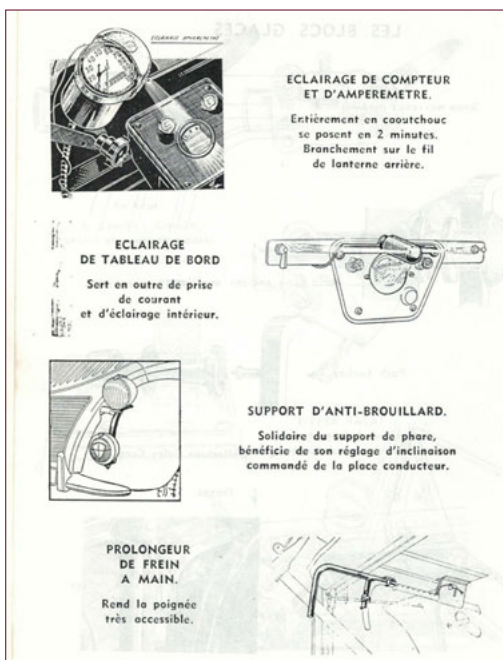
Waar is de 59-67-ZU?

In 1988 heb ik van mijn collega Hubert Jacobs een Eend gekregen. Een 2CV6 uit 1972. De foto is van 1994 toen ik het chassis had gerepareerd, alle deuren en de carrosserie had vervangen en hem heb laten spuiten. Het spuitwerk is gedaan op Kuipersveer door een ouder van een leerling. Al met al was het resul-

taat zeker niet professioneel maar toch heel aardig. Ongeveer 6 jaar later heb ik alsnog het chassis vervangen (en stuurhuis) maar rond 2004 heb ik de auto (ondertussen met banken met tijgerbekleding) verkocht en ingeruild voor een bestelbus en een motor. De Eend is verkocht aan een clublid en is volgens mij nog in de vereniging. Lex Wilbers

Accessoires

Direct na de introductie stortten honderden (vooral Franse) bedrijven zich op het maken van talloze accessoires, verbeteringen en nieuwe uitvindingen voor de Eend. Vreemd eigenlijk dat Anno Nu vrijwel alle standaard onderdelen van de Eend opnieuw (na)gemaakt worden. Maar de écht leuke vondsten zoals kampeertafels, draairaampjes, bolle kofferbakjes nergens meer te vinden zijn... Gat in de markt?

Lief&Leed

In memoriam Teus Pijl

Begin maart bereikte ons het verdrietige bericht dat Teus Pijl op 28 februari is overleden. Zijn gezondheid ging de laatste tijd al behoorlijk achteruit. Teus heeft veel voor Ei-leden betekend, altijd wilde hij met raad en daad sleutelaars bijstaan. We zullen hem missen met de pijp in zijn mondhoek die altijd aangestoken moest worden.

Oud Ei-lid Marcel de Valk maakte een mooie typering:

"Hij had geen auto, geen rijbewijs en geen 'Eendologie' diploma, maar hij was een mechaniker in al zijn vezels. Zijn inzicht en gevoel op de "2CV" was fenomenaal. Een ieder die problemen had kon rekenen op advies uit jaren praktijkervaring die hij had opgedaan. Hij had voor vele 2CV problemen een oplossing en paste naar zijn eigen inzicht het gereedschap aan voor als dat nodig was. Als hij het nodig vond, werd dat tevoorschijn gehaald om de noodlijdende 2CV eigenaren verder te helpen. En altijd bereid om een gesprek aan te gaan over alle dagelijkse onderwerpen.

Wij wensen zijn vrouw Jenny, zoon Roel en overige familieleden veel sterkte met het verlies van Teus.

Margriet

Een triest bericht bereikte ons via Hans Valkenburg. Begin juni was zijn vrouw Margriet, tijdens een wandeltocht samen met haar vriendin, betrokken bij een zeer ernstig ongeval. Haar vriendin overleefde het ongeval niet toen een automobilist de macht over het stuur verloor en op hen inreed. Margriet raakte zwaar gewond en ligt nog op de intensive care in een Spaans ziekenhuis. De laatste berichten klinken positief, maar het herstelproces is nog een lange spannende weg. Wij wensen Hans, Margriet en familie erg veel sterkte toe om dit vreselijke drama te verwerken. Bestuur 't Eendeëi.

De zwager van Paul van der Veen, Rik Meeldijk uit Dordrecht, liet aan Paul een paar foto's zien uit zijn jeugd. De vader van Rik had in die tijd (begin jaren 60) een carrosseriebedrijf in de Grote Kerksbuurt in Dordrecht. Een familiebedrijf. Er is maar één eend geweest, van oorsprong een 12 pk ribbelkap. Later heeft hij die motorkap vervangen en de eend rood gespoten zodat het een 'nieuw' model zou lijken. De imperial zat er altijd op....

GEFLITST!

We denken weleens dat "flitsen" vooral iets van de laatste tijd is. Nou, dat ligt toch iets anders. Een tijdje terug kwam bij de redactie een mail binnen van Lex Wilbers.

Een (te) snelle zus

Lex schrijft in zijn mail: "Mijn zus, eigenaar van de lichtblauwe 2CV4 (haar eerste Eend in een serie van totaal vijf) met kenteken 40-87-PS reed zoals je ziet na een bezoek aan Noord-Holland iets te hard en dacht dat het onweerde....."

De auto had korte tijd later een verbrande klep en is rond 1974 bij Ridderkerk stevig in elkaar gereden. Jammer, het was een prachtige kleur lichtblauw met bruine bekleding. Als bijlage een 'dure' foto uit de oude doos."

Nederlandse les

Marijke Wilbers is de zus van Lex Wilbers. Het toeval wil dat ik op de middelbare school les heb gehad van die zus. In de vierde (?), vijfde en zesde klas van het VWO. Als ik Lex tegenkom, dat kan overal zijn, denk ik nog altijd aan de lessen Nederlands van mevrouw Wilbers en aan mijn gedrag en werkhouding in haar lessen. Dat kon beter en nog altijd schaam ik me daar ietwat voor. We zaten met alléén maar jongens, een stuk of 25, bij haar in de klas en we hadden hele andere en belangrijkere zaken aan ons hoofd dan de literatuurgeschiedenis en de voor het examen te lezen boeken. Ik zou haar nu graag willen vertellen dat ik het heel belangrijk vind om het Nederlands correct te hanteren en dat ik zelfs regelmatig Nederlandse literatuur lees. Ondertussen bekruipt mij de angst dat zij dit artikelje gaat lezen en doe ik mijn best om het foutloos te schrijven. Omdat ik weet dat correct Nederlands erg moeilijk is, zal dat wel niet zijn gelukt. Anthony Pors

Op zondag 26 mei heeft de Ei-academie weer 9 Eendologen afgeleverd!

De felicitaties zijn voor: Erwin, Peter, Catherine, Hans, Henk, Jan-Willem, Nancy, Dirk-Jan en Manuel.

ABEL 54

ABEL 54 a été créé pour application rapide et facile sur peintures synthétiques, à maintenir dans un état impeccable. Nettoyage et protection sont obtenus en une seule opération, dans un temps record, avec une facilité amusante.

LES MEILLEURS PRODUITS D'ENTRETIEN POUR L'AUTO

1/2 L. 435 F. 1/2 L. 480 F. 1/2 L. 380 F. 1/4 L. 190 F. Tube 240 F.

LES MEILLEURS PRODUITS D'ENTRETIEN POUR L'AUTO

E¹⁵ ABEL FONDÉE EN 1802 • BOURG-LA-REINE (SEINE)

Welkom bij de club!

3221 - Rob Kapel-v.d. Logt
Rotterdam - 2CV Charleston 1984
3222 - Ria Henger Van Noordt
Vlaardingen - Ami Break 1973
3223 - Ronald van den Berg
Vlaardingen - 2CV4 1978
3224 - Ruben van Well
Rotterdam - 2CV6 Special 1983
3225 - Reinout Brocken
Best - 2CV6 Club 1987
3226 - Frits Jansen
Vlaardingen - Mehari 1983
3227 - Rob Houtkooper
Alkmaar - 2CV6 Special 1986
3228 - Dirk-Jan Dekker
Delft - 2CV6 Special

15 de Internationale
"Heistse Bokkerijdersmeeting"

2cv en afgeleiden meeting
20-21-22 september 2019

20/09 - 17u. opening van de meeting
* Bokkerijders café met speciale bieren

21/09 - 10u. opening 2cv markt
* Prijs voor de 2cv met het meest afgelegde km naar de meeting!
Prijzuitreiking 18u.

Met optreden van : **MONKEY PUNKS**
* Dj Erik afterparty **21u.**

22/09 - 11.30u. Einde meeting!

Gratis inkom
Chiromeisjes lokalen Baal (België)
Geertruimoerstraat 3128 Baal

De cursus motorrevisie

Op 7 februari viel het verlossende bericht in onze digitale postbus! Samen met 7 andere Eendofielen waren wij geselecteerd om de cursus motorrevisie te mogen volgen onder de bezielende leiding van Angelina, Cor en Paul.

Woensdag 6 maart was het dan ei-de-lijk zover! Om 18.00 uur werden wij verwacht op de Van Helmontstraat in Rotterdam. Het opnemen van een vrije middag bleek geen overbodige luxe te zijn, want vanaf afslag Haarlem Zuid was het direct aansluiten in een lange rij mondiaal blik. Gebroederlijk zaten Jan Jaap en ikzelf voluit te praten over het avontuur dat ons stond te wachten. Ons enthousiasme was amper te temperen en ons motorblokkie lag achterin heerlijk in de vuile olie.

Vijf minuten voor aanvang kwamen wij aan op de terre sacrée van de

alternatieve vereniging. Na de 602cc uitgeladen te hebben stond er een pracht tafel voor twee al voor ons klaar. U moet weten, die eerste cursusdag staat in het teken van het volledig demonteren van het motorblok. Alle bouten, moertjes, klepjes, filters en pijpjes werden gedemonteerd, zorgvuldig gelabeld en bestickerd. Onderdelen die rijp waren voor de eeuwige jachtvelden, werden door Paul doorverwezen naar 'het archief'. Goed en wel tegen de klok van 22.00 uur lagen beide motorhelften ieder op hun zijde... De strijd was beslecht en ons motorblokje had deze slag verloren... Twee weken later op woensdag 20 maart stond de tweede cursusdag op de agenda. Rekening houdend met voldoende aanrijdtijd was het wederom een race tegen de klok. Dit keer lag het motorblok (voornamelijk

in onderdelen) blinkend als een keutel in de maneschijn achter in de auto. Ere wie ere toekomt moet ik mijn broer nageven dat het vele poetsen op het aluminium zijn vruchten had afgeworpen. Cor knikte met een tevreden blik en een korte aanvulling: "dit is zoals poetsen wordt bedoeld". Waar een collega sleutelaar de onderdelen in de vaatwasser plaatste hebben wij het gehouden bij Dasty, want schoon dat wastie! Paul Otto vond de onderdelen ook uitermate geschikt voor zijn eigen voiture, maar die vlieger ging dus mooi niet op! Op deze tweede cursusdag stond de start van het in elkaar zetten van de motor centraal. Kleppen werden gepolijst, pakkingen geplaatst en ook de krukas draaide weer als nooit tevoren. Tussen de cursus dagen hebben we de vrije uren gebruikt om onderdelen

Van sleutelen

naar reutelen!

te reinigen, op te knappen en delen te voorzien van een nieuwe lak verf. Ook konden we via het Eenden-ei een bestelling te plaatsen voor nieuwe onderdelen of werd er een pièce d'occasion uit het magazijn gehaald. Op 27 maart stond alweer de derde cursusdag van de motorrevisie 2019 op de planning. We zijn verder gegaan waar we gebleven waren. Het in elkaar zetten van de motor. Alsnog een redelijk intensief karwei voor twee niet heel ervaren sleutelaars. Angelina kwam zo af en toe langs voor een "technisch praatje" en gelukkig konden we dan ook direct van haar kennis gebruik maken, want hoe vervelend is het als je aan het einde van de rit nog een moer of bout overhoud.

3 april was de ultieme cursusdag! Het moment van de waarheid! En tevens laatste cursusdag als het hart

van het 2CV'tje tenminste zou lopen... Op de heenweg had het daar nog allerm minst schijn van. Met een half gemonteerd motortje reden wij voor de laatste keer naar de Maasstad met als doel te sleutelen om het reutelen. Gelukkig zaten we deze laatste cursusdag redelijk ruim in de tijd en hadden ook nog tijd om de versnellingsbak van verse vloeistof te voorzien. De carburateur werd onder het vakkundig toeziende oog van Cor volledig uit elkaar gehaald, schoongemaakt en weer in elkaar gezet. Toen dit was afgehandeld wat het moment daar! De motor werd op een uiterst precieze manier in de beugels gehangen en zou er getoetst gaan worden of wij de cursus met goed gevolg hadden El-gengemaakt! Na enig hikkelen, was daar om 21.32 uur het bevestigende gekuchel! Onze 602cc was gereïncarneerd in

een niet van nieuw te onderscheiden motorblok. Na het nodige te hebben afgesteld liep het motortje uiteindelijk als een zonnetje! En eerlijkheidshalve moet ik u bekennen dat er toch een lichte euforie zich eigen van mij maakte, omdat er geen onderdelen waren overgebleven die ik was vergeten te monteren... Tot slot willen wij onze hartelijke dank uitspreken naar de cursuscoördinatoren Angelina, Cor en Paul voor hun tomeloze geduld, enthousiasme, (technische) kennis en bovenal gezelligheid met de eigen gebakken appelcake van Angelina! Ook de mede cursisten hebben bijgedragen aan een fantastische motorrevisiecursus met speciale dank aan Peter, die zijn gereedschap iedere keer weer beschikbaar stelde om te mogen gebruiken.

Jan Jaap van Dijk en Gert-Jan van Dijk

Voor het volgen van ons restauratie project, Instagram account: jaapvdijk

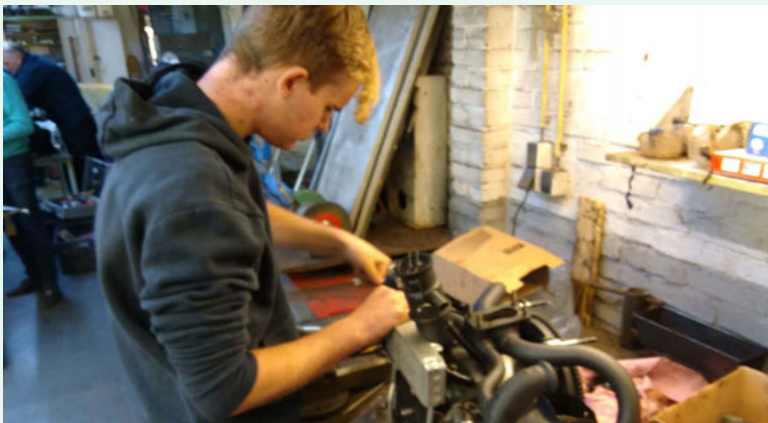
Jacqueline Vos:

“Het spannendste moment: ‘doet ie ‘t of doet ie ‘t niet...’”

2 motorhelften: de één voorafgaand en de ander na de schoonmaakwerkzaamheden

De cursus motorrevisie

Een neef van van Jacqueline doet de opleiding automonteur en vond het geweldig om een paar keer mee te kijken en helpen bij de revisie

De hittebestendige verf moest een uurtje drogen op 160 graden. De boel dus in de oven gedaan. >

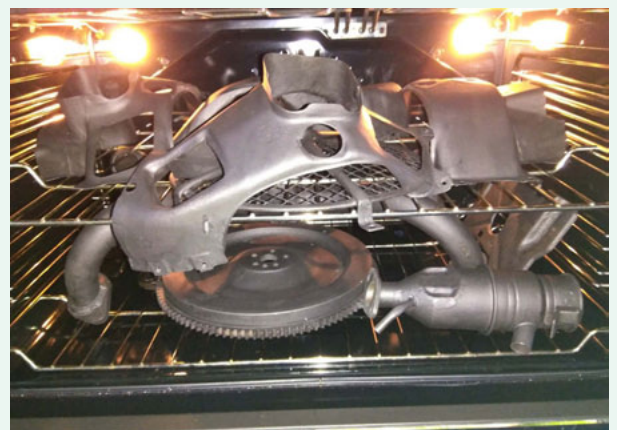
Ik was eigenlijk al van plan geweest om vorig najaar de cursus motorrevisie te doen, maar aangezien ik nogal wat andere werkzaamheden aan m'n eend had werd mij aangeraden de cursus wat later te doen. Daar ben ik achteraf blij om: ik wist niet dat er zoveel 'huiswerk' aan vastzat! Op woensdag 6 maart was de eerste cursusavond. Niks geen theorie-avondje, maar na een bak koffie meteen de handen uit de mouwen! De cursus werd begeleid door Angelina, Cor en Paul. Er stonden 6 roestige en/of vette motoren opgesteld in de box, sommigen hadden een eigen motor meegenomen, anderen (zoals ik) hadden een motor bij het magazijn besteld. Het was de bedoeling dat de motor geheel werd ontmanteld en dat de staat van de diverse, vooral de nok- en krukas, konden worden beoordeeld. De één was sneller dan de ander, gelukkig kreeg ik wat hulp van anderen, anders was het vast nachtwerk geworden.

Bestellijst

We ontvingen indrukwekkende bestellijst, om de te vervangen onderdelen, bouten en moeren ed, bij het magazijn te kunnen bestellen. De twee daaropvolgende weken was de bedoeling dat de onderdelen, die terug zouden keren in de revisiemotor, schoon werden gemaakt, ontroest en waar nodig ook in de verf gezet. Dat bleek dus een behoorlijke klus: ik heb heel wat uurtjes gepoetst, geschuurd en uiteindelijk met hittebestendige verf behandeld. Ik heb geen garage en omdat het buiten te nat en te koud was heb ik het grootste deel binnen gedaan. Er hing dus een 'heerlijk' chemisch geurtje in huis. In de 3 daaropvolgende avonden was het de bedoeling om de motor stapsgewijs weer op te bouwen, waarbij je het de ene keer niet zo nauw hoefde te nemen, maar de andere keer moest nauwkeurig met de momentsleutel worden gewerkt. Niet iedereen was na 3 avonden klaar met opbouwen, dus er werd begin mei nog een vierde avond aangeplakt. Het spannendste moment was natuurlijk: doet ie 't of doet ie 't niet..

Afnallend oliefilter

De meeste motoren deden het in 1 keer, al moest er nog wel hier en daar wat aangepast worden. Helaas bleek bij 1 cursist de motor niet in orde: bij het starten ontstond een te hoge druk in de motor en tot 2 keer toe knalde de oliefilter van de motor af. Ik hoop uiteraard dat ook deze motor uiteindelijk is gaan draaien. (Naschrift: Inmiddels draait de motor van Peter ook als een zonnetje. Na een correcte montage van het overdrukventiel, was het probleem verholpen. Een aanvullend simpel klusje, zo zie je maar wat een te hoge druk met de motor kan doen!) Naast dat ik blij ben met mijn gereviseerde motortje, vond ik het ook gezellig en leerzaam. Dank aan het geduld en hulp van Angelina, Cor en Paul, en niet te vergeten aan Evert, die aardig wat werk heeft moeten verzetten om de juiste materialen te bestellen en op tijd klaar te hebben voor de 'opbouwfase' **Jacqueline Vos**

We hebben een fuseepers

Onlangs is op veler verzoek de hydraulische fuseepers van Burton aangeschaft.

Een eerste test heeft uitgewezen dat dit een zeer welkome uitbreiding van ons speciaal gereedschap is. Er zitten echter ook wat minnen aan de manier waarop de fuseepers gebruikt kan worden. Burton adviseert een (poets)brug om de pers te gebruiken, waardoor het niet nodig is om verder veel van de auto te verwijderen. Het bestuur van 't Ei heeft echter besloten om, in verband met de veiligheid, geen brug aan te schaffen.

De eerste proef heeft uitgewezen dat het gebruik ook zonder eigen brug kan, en wel op drie manieren:

- Een afspraak maken bij de buurgarage en daar tegen een redelijk bedrag gebruik maken van hun brug.

- Een Eend kan worden opgekrikt Kantelmes verwijderen en de wieldraagarm met een speciale beugel ondersteunen (nog te maken).
- Het demonteren van de wieldraagarm (bij Dyane en Ami de beste oplossing).

Vanwege veiligheid en kwetsbaarheid van het gereedschap wordt het gebruik van de pers uitsluitend onder begeleiding van een beperkt aantal sleutelhulpen toegestaan. De coördinatie en aanvraag gaat voorlopig via José Oortwijn (techniek@eendeei.nl). José Oortwijn (techniek)

Koop je weleens online?

In eerdere edities van deze Ei-krant heb je ook al kunnen lezen dat je gratis 't Eendeei kunt sponsoren. Dat kan via de knop SponsorKliks op onze site (www.eendeei.nl).

Koop je weleens online? Ja? Vergeet dan de volgende keer niet om eerst www.eendeei.nl te bezoeken. Via de knop van SponsorKliks kom je bij ruim 100 (!) webwinkels. Bijvoorbeeld Bol.com, Wehkamp en Zalando. Als je bij die winkels

iets koopt gaat er een commissie naar 't Eendeei zonder dat je meer betaalt. Hetzelfde kun je doen als je uit eten gaat of een pizza laat bezorgen. Via 't Eendeei kun je terecht bij ongeveer 4500

restaurants waarbij elke bestelling of reservering geld oplevert voor 't Eendeei. Zo is sponsoren niet alleen heel gemakkelijk maar nog lekker ook! **Je sponsort dus gratis. Doen!**

Ga dan eerst naar Eendeei.nl

Eenden-Poëzie

door Jannetje van Groningen

Eend she sweet

Oh laat mij zingen van de liefde voor mijn Eend.

Als zij met haar ronde vormen Wiegend langs mij komt Dan weet ik;

Ik wil alleen maar haar.

Ik wil alleen maar in mijn eendje.

Ik wil alleen in eenden rijden.

Want als ik in mijn eentje in mijn eendje zit,

Dan ben ik niet alleen

Dan vliegen wij langs 's Heeren wegen

En gaan spetterend door de regen

Wij zitten nooit vast

In sneeuw of ijs

En haar warme gouden blik

Warmt mijn hart.

Als Eend in Frankrijk

Poes en ik

en Eend natuurlijk

samen in Fontaines

20 mussen tijlen

Mezen pindaklaar.

Ik hoor de bakker komen

En ruik nu al de geur

Van koffie en vers brood

De tuin ligt vol met peren

De appelboom

kan zijn vracht niet dragen

zoete druiven

hangen aan de houtstapel.

NOOIT

Nooit meer zonder Eend, want vlak voordat je eend op raakt, ga je naar het Ei.

Zodat je Eend nooit opraakt.

Altijd,

Altijd in je Eend.

Altijd lekker rijden.

Lid van het Ei.

Nooit meer zonder Eend.

Terwijl ik in mijn eendje

over de Ardennen stakker,

zoekt een Tesla stil voorbij.

Technisch vernuft ten top.

De digi taal is niet mijn moedertaal.

Eend en ik meer analoog,

of nog eenvoudiger.

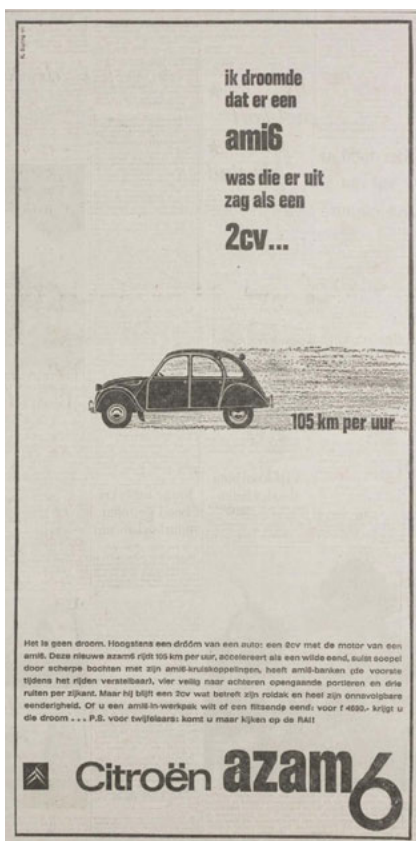
Gewoon begrijpelijk mechanica.

Mijn eendje houdt van mist

Dan wordt haar regulier gepruttel

Een genietend zoemen

Dan spint zij als een poes

In het wild: Franse Eend ter hoogte van Genève, juni 2019

Dat doet de deur dicht...

AL ENIGE JAREN ZIJN VADER EN JONGSTE ZOON ONDERWEG MET DE RESTAURATIE VAN HUN RODE 2CV6 SPECIAL UIT 1985. HET IS EEN VERHAAL DAT ZONDER PROBLEEM EEN (LANG) HOOFDSTUK HAD KUNNEN ZIJN VAN DE FILM 'THE NEVER ENDING STORY'. EEN SPROOKJE MET HARE VOITURE-HEID IN DE ROL VAN DE BOZE STIEFMOEDER. ELKE KEER DAT WE DENKEN DE FINISH IN HET ZICHT TE HEBBEN, DAN WORDEN WE IN DE NEKGESPRONGEN DOOR NIEUW LASWERK... MAAR AAN ALLES KOMT EEN EIND EN OOK AAN SPROOKJES, MAAR NU NOG NIET. NA HET VERSTOKEN VAN ETTELIJKE KILOMETERS LASDRAAD ZIJN WE NU KLAAR MET LASSEN AAN DE KOETS, EN U RAADT HET AL, ALS EEN DUVELTJE UIT EEN DOOSJE KONDIGT DE VOLGENDE LASKLUS ZICH AAN. DE LINKER ACHTERDEUR IS ROT AAN DE ONDERKANT, MET ALS GEVOLG DAT HET AFSLUITRUBBER ERBIJ HANGT ALS EEN VLAG ZONDER WIND (DE MEER PROZAÏSCHE UITDRUKKING IS OP LAST VAN MIJN GADE GESCHRAPT.).

Aan deurtjes kun je niet lassen

Ik hoorde ergens op 't Ei, dat aan deurtjes niet gelast kan worden omdat het plaatwerk zo dun was... Tja, dat moet je tegen mij zeggen, dan zal ik je bewijzen dat het wel kan. Of na mislukte pogingen meehuilen met de wolven in het bos. Dus deze koppige Hollander met Germaanse achternaam en Oostenrijks bloed, gaat het gewoon proberen. Dat zou die Franse boer in zijn schuur toch ook doen. Niet ?? Nu heb ik al wat laservaring aan ons andere rijdend sleutelproject, een Opel Kadett uit 1990, waar ook dit jaar weer de nodige gaten in gevallen waren. Waarbij ik aangeef dat ervaring gedefinieerd is als de som van je stomiteiten.. en ik kan inmiddels bogen op een breed scala aan ervaringen. Terug naar de deur. Eerst maar eens een reparatie-strategie bedenken: even een hoekje buigen, erin lassen en even een 'krul' maken en die er ook in lassen. Om een en ander nog even te illustreren: foto 1 was de begintoestand, foto 2 na het amputeren van de verroeste delen.

Fransche boerenschuur

Om uw, lezers, verwachtingen te managen, wil ik graag ook het concept van de restauratie nogmaals benoemen, want die is nogal eens bron van verwarring. Het is een 'Fransche boerenschuur' restauratie, alles wordt functioneel gerepareerd, zodanig dat we nog een jaar kunnen autorijden. Esthetische overwegingen spelen hoegenaamd geen rol. De eerlijkheid gebiedt me te vermelden dat zowel vader als zoon überhaupt onvoldoende vaardigheden hebben om een hoger niveau van afwerking te behalen. Kortom, wij prutsen wat af, en af en toe struikelen we over een goed resultaat.

In vorm masseren

Zo, nu dat potentiële misverstand over de kwaliteit van het werk is geneutraliseerd, deel ik graag wat van de boerenschuur creativiteit die het hele restauratieproces zo sprookjesachtig mooi maakt. Een hoekje buigen is standaard, en daar maken we weinig woorden aan vuil. Maar toch wel handig is om te weten dat je het overgebleven plaatwerk van de deur kunt gebruiken om als mal te dienen om het hoekje passend aan te laten sluiten. Gewoon met de plaatwerkershamer voorzichtig in vorm masseren.

Dat hoekstuk moet ook dienen om het zichtdeel aan de buitenkant van de deur aan te fixeren, daarom steekt het plaatwerk uit onder de oorspronkelijke lengte van de deur... een trucje om wat 'vlees' voor het lassen te creëren. Na het nodige las en slijpwerk, ontstaat een mooie basis om op verder te gaan. Je merkt dat ik het jargon ("mooie basis") van autorestauratie al aardig onder de knie krijg. Dan de deur omdraaien om het nieuwe materiaal te integreren in het de bestaande structuur (Lees: vastlassen aan de voorkant van de deur).

Boerenschuur restauratie

In de detail foto 5, zie je waarom ik zo blij ben met mijn 'boerenschuur restauratie' filosofie. Dat wat me onwelgevallig is om te repareren, repareer ik gewoon niet. Volgens mijn moeder ben ik gewoon lui, en is mijn boerenschuur filosofie slechts een filosofie van de koude grond. Wat toch ook soort van logisch klinkt.

Vast lassen gebeurt daar waar het blanke metaal van het hoekstuk raakt aan het (op de foto nog) geschilderde deel van de voorkant. Afwerken met de haakse slijper

en... de onderkant van de deur terug slijpen naar de juiste lengte. Easy peasy.

Een krul maken

Goed, dan is er nu nog die krul. En dat is wel even een dingetje, want hoe maak je zoiets..... En zeg nu niet dat kopen we, want dat past niet in de filosofie. Welke boer in het midden van de Morvan reist helemaal naar Preporché om onderdelen te kopen? Die maak je zelf! Dus niet gedraald en ervaring opdoen met die krul. En jawel het wordt ervaring volgens eerdere definitie... Na eerst het materiaal flink verprutst te hebben, want ja wat goed gaat met een oefenstukje van 4 centimeter, gaat niet goed over een

De Ledenpas

Alleen op vertoon van je ledenpas kun je onderdelen kopen bij ons magazijn.

Zorg dus altijd dat je die bij je hebt. Ieder lid krijgt na betaling van de contributie

de ledenpas toegestuurd. Andere vragen over je lidmaatschap? Verhuizing doorgeven? etc...

Mail naar ledenadministratie@eendeei.nl en je krijgt z.s.m. reactie van Frans van Wittmarschen.

Recept voor een 'krul'

lengte van 53 centimeter. Het eerste resultaat is zo krom als een wokkel.

Dus terug naar de tekentafel en een nieuwe methode. Die slaagt wel. Den aan(deel)houder wint. Nu kan ook de krul in gelast worden. Ook hier weer een foto ter meerdere eer en glorie aan het boeren verstand.

Nog even de innige omhelzing van het deur met het rubber regelen, en dat

... doet de deur dicht.

Jurgen & Sander

Hoe kom je toch aan een krul, onder aan de deur om je deurrubber in vast te houden? Welnu die kun je zelf maken. Onderstaand een korte geïllustreerde beschrijving.

Uitvoering

Begin met een strip blik van 53 bij 2 centimeter. Zoek een metalen strip van ook weer 53 centimeter en een dikte van 4mm en een stukje rond metaal van ook 4 millimeter (Wie wat bewaart....die heeft wat.).

Klem het blik tussen de metalen strip en een stuk hoeklijn. Mag ook ander dik materiaal zijn, zolang het blik maar niet kan bewegen tijdens het bewerken. Het blik moet 7 millimeter boven de strip uit steken.

Sla het blik nu netjes haaks om, over de bovenkant van de strip. Neem je tijd en beter vele zachte tikken met de hamer dan één harde. Zorg dat het blik goed aansluit op de strip.

Vervolgens sla je het blik nogmaals om de strip. Doe dit, met vegende bewegingen van boven naar beneden. Of anders gezegd, beweeg je hamer in de richting waarin je het metaal wilt buigen.

Is het resultaat naar de zin, klem dan het rond metaal in de ontstane ruimte.

Sla, wederom met vegende en zachte bewegingen het kleine uiteinde van het blik, om het rond metaal heen. Je klemt daarmee het rond metaal vast. Als je dit over de hele lengte gedaan hebt, kun je het rond metaal eruit halen. Waarschijnlijk zit het vast, door 1 einde rondmetaal in de bankschroef te klemmen en in een draaiende beweging aan de krul te trekken komt het rondmetaal los uit de krul. Een beetje WD40 of olie maakt je leven makkelijker.

Natuurlijk krijgt deze Neanderthaler het voor elkaar om alles krom te laten trekken.... Door de kromming met de holle kant op een plat oppervlak te leggen en zacht op de bolle kant te tikken met de hamer wordt alles toch recht...

Veel genoeg met het bereiden van je eigen plaatwerk. Jurgen.

PS. Op zoek naar verdere inspiratie: Youtube. Zoekwoorden: sheetmetal, rust repair, panel beating etc.

Ingrediënten :

- Bankschroef *1
- Hoeklijn, 55 cm * 45x45x4,5 mm] (of wat je hebt, zie recept)
- Blik : 53cm*2cm x 0,8mm (dikte mag naar eigen smaak)
- Metalen strip : 53cm * 2cm*4mm
- Rondmetaal : 53cm diameter 4mm
- Bankschroef *1
- Griptang *2
- Timmermans duimstok *1
- Afteken potlood *1
- Werkbank *1
- Plaatwerkers hamer *1 (het kan ook met een klauwhamer, dus zie maar wat je hebt)
- WD40 * een wolkje

